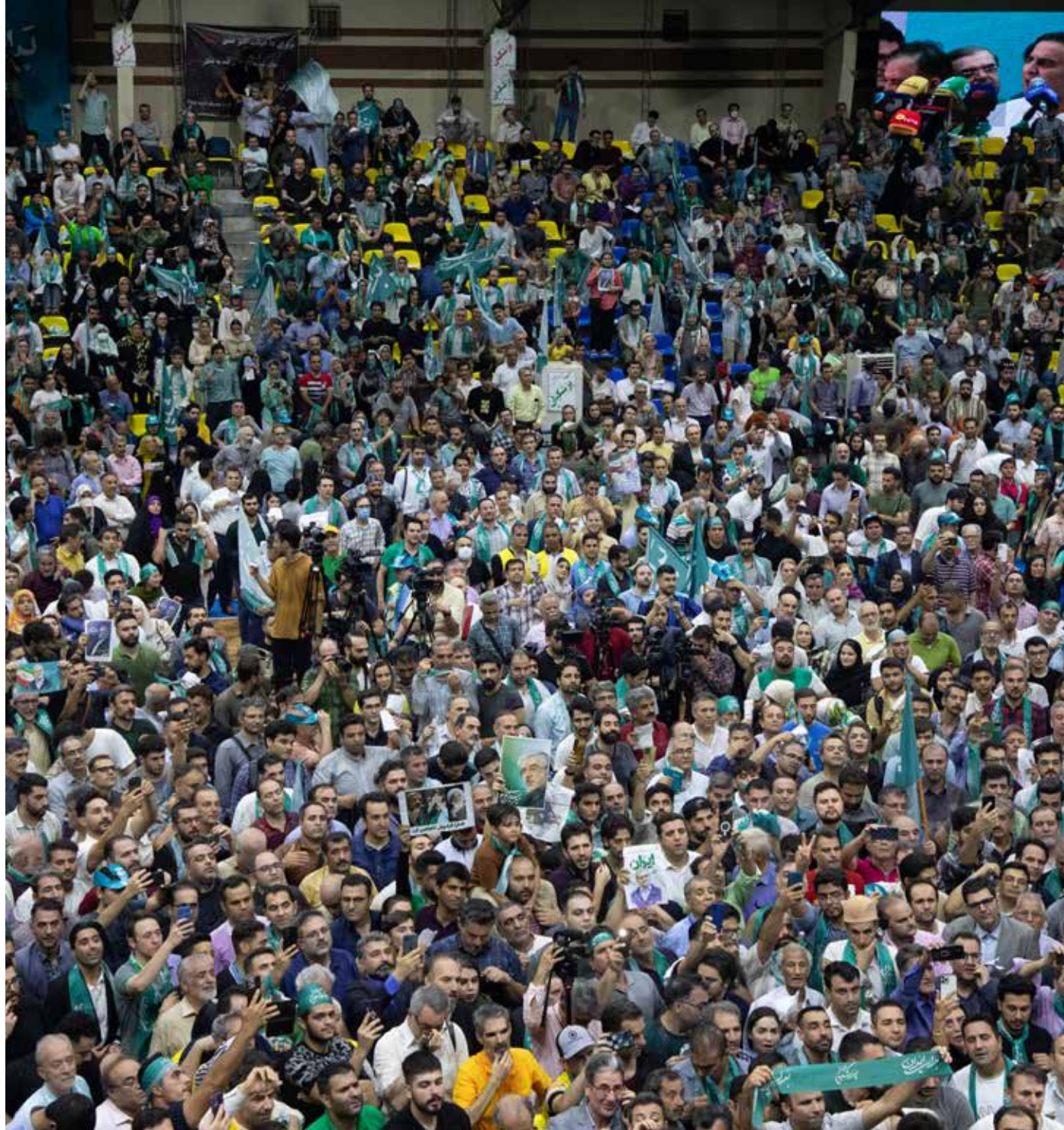

اگر
پزشکیان
نبود

بزرگداشت

شهریور ۱۴۰۴
هفته دولت
ویندنامه

تعلق، علاقه به کشور و باور به توانایی‌های خود، پیش‌شرط حل مسائل فرهنگی و اجتماعی است. بنابراین، تلاش او بر بازسازی اعتماد، امید و تعلق ملی در میان نسل جدید متمرکز است تا هر اقدام بعدی با پشتوانه مردم و از دل جامعه انجام گیرد.

من شخصاً نه گرایش سیاسی دارم و نه وابسته به هیچ گروه یا جناحی هستم. یک مدرس دانشگاه در رشته جامعه‌شناسی و فردی کاملاً معمولی در این کشورم، اما حقیقتاً دکتر مسعود پزشکیان را دوست دارم. وقتی او سخنی می‌گوید، می‌دانم که از دلش برآمده است؛ نه شعاری و نه تظاهری. همین صداقت و بی‌پیرایگی باعث شده که بتوانم به او اعتماد کنم و باور داشته باشم که تلاش‌هایش برای مردم و کشور صادقانه است. این باور شخصی من است، اما مطمئناً بسیاری از مردم نیز چنین احساسی دارند و از دیدن مدیری که دل در گرو جامعه دارد، دلگرم می‌شوند.

انتخاب دکتر مسعود پزشکیان به ریاست جمهوری، در واقع فرصتی است برای بازسازی سرمایه اجتماعی، تقویت وفاق ملی و بازگرداندن گفت‌وگو به متن سیاست ایران. او نمادی از تلاش صادقانه، تعهد به مردم و امید به آینده است؛ نمادی که می‌تواند نشان دهد با مدیریت درست، شفاف و همدل، جامعه ایران قادر است مسیر توسعه و ثبات را دوباره پیدا کند. نبود او می‌توانست پیامدهایی جدی در حوزه‌های سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی داشته باشد، اما حضور او به جامعه این پیام را می‌دهد که هنوز امکان اصلاح تدریجی، اعتدال و همسویی با منافع مردم وجود دارد و امید اجتماعی می‌تواند احیا شود.

در نهایت، نگاه ما به دکتر پزشکیان باید نگاهی حمایت‌گرو و دلگرم‌کننده باشد، نگاهی که نشان دهد جامعه، در کنار تلاش و تعهد، به سیاستمدارانی که دل در گرو مردم دارند، اعتماد می‌کند و اجازه می‌دهد با تمرکز و آرامش، گام‌های واقعی برای توسعه، رفاه و پیشرفت کشور برداشته شود. این یادداشت نه تنها تحلیلی از اهمیت انتخاب اوست، بلکه تلاشی است برای بازتاب صداقت، تلاش و ایمان به امیدی که در دل مردم زنده شده است. »

سادگی رفتاری، دوری از تجمل و نزدیکی به مردم، باعث ایجاد اعتماد فرهنگی و اجتماعی می‌شود. پزشکیان این ویژگی‌ها را دارد و توانسته بخشی از شکاف میان مردم و حاکمیت را پر کند. نبود او می‌توانست شکاف‌ها را عمیق‌تر کرده و زمینه بی‌ثباتی اجتماعی و سیاسی را فراهم کند. پرسش «اگر پزشکیان رئیس‌جمهور نمی‌شد» تنها یک پرسش فرضی نیست، بلکه راهی است برای فهم اهمیت انتخاب جامعه ایران و پیامدهای اجتماعی، اقتصادی و سیاسی آن به مردم ایران، باید گفت: «بیایید به رئیس‌جمهور فرصت دهیم. نگاه به چهره او، صداقت، ایمان و اخلاص در خدمت به مردم را آشکار می‌کند. لبخندهایش گاهی از سر شور و ذوق واقعی برای خدمت و گاهی برای حفظ روحیه و اقتدار کشور است؛ نشانه مدیری که دل در گرو مردم دارد و می‌داند سیاستمداری واقعی نیازمند صبر و آرامش است. اجازه بدهیم پزشکیان با تمام تجربه و شناختش، خدمت واقعی و بی‌وقفه ارائه دهد. سم‌پاشی‌ها و تردیدهای زود هنگام نه تنها کمکی نمی‌کنند، بلکه روند اصلاحات و انسجام اجتماعی را کند می‌سازند. اگر جای او بودیم، می‌دانستیم که شرایط دشوارتر از آن است که بتوان تغییرات اساسی را به راحتی ایجاد کرد، اما او توانسته انسجام و وفاق میان مردم را حفظ کند و امید را زنده نگه دارد. به ویژه در میان جوانان، باید اجازه دهیم کاری که از دستش برمی‌آید برای این سرمایه‌های اجتماعی کشور انجام دهد. او نماینده نسلی است که چشم به آینده دارد و پایبند ارزش‌های امروز است؛ نسلی که امید به توسعه و تغییر مثبت را در دل دارد. حمایت و اعتماد ما فرصتی است برای بازگرداندن امید، تقویت سرمایه اجتماعی و نشان دادن این نکته که اعتماد به مسئولان شجاع و بااخلاص می‌تواند مسیر اصلاح و پیشرفت را هموار کند. دکتر پزشکیان همچنین به خوبی می‌داند که مسائلی مانند حجاب و ارزش‌های فرهنگی برای جامعه اهمیت دارند و رعایت آنها ضروری است. با این حال، او پیش از هر چیز بر این باور است که دل جوانان و نوجوانان کشور که کمی دلسرد شده‌اند، باید به دست آید. بدون بازگرداندن اعتماد، انگیزه و حس ایرانی بودن، هیچ سیاست یا اقدامی نمی‌تواند اثرگذار باشد. ایجاد حس